CROSS-COUNTRY

Duminică se dispută Campionatul Național

Importanța alergărei. Istoricul Cupei Ion Cămărășescu. Șansele concurenților

(CONTINUARE DIN PAG. I-a)

Se împlinesc în această toamnă 16 ani, de când actualul deputat și leader majoritar, Ion Cămărășescu de curând întors dela Paris unde își terminase studiile fapt care nu l'a împiedecat să activeze pe tărâmul atletismului, fiind campion interșcolar de cross-country, se hotărî să înzestreze sportul pedestru bucureștean cu un frumos obiect de artă, creind acea cupă Ion Cămărășescu care curând se transformă în campionatul național de cross-country.

Dintr'o acțiune spontană, s'a creiat o manifestațiune ce avea să constitue cea mai importantă alergare pe teren variat.

Prima dată campionatul și cu el cupa Cămărășescu s'a alergat întoamna anului 1916. Eram la începutul războiului. Tânărul Kiki Dumitrescu, pe acea vreme la Stadiul Român, s'a clasat primul în clasamentul individual, iar clubul Stadiul Român și-a însușit cupa Ion Cămărășescu.

Acesta a fost primul cross național. Războiul odată declarat, a întrerupt orice activitate sportivă. Timp de patru ani, parcul Federației nu-și reia activitatea decât în 1920. In patru ani tânărul Kiki Dumitrescu, devenit adolescent, își păstrase calitățile sale de bun alergător reușind de astădată sub culorile Sportului Studențesc să triumfe a doua oară, în clasamentul pe echipe. Apare apoi tânăra și efemera grupare Educația fizică, care câștigă cel de al doilea campionat național.

Din 1921 apare Ardealul în competiție și Eugen Bellu, actualul vice președinte al ligei Banat, pe atunci atlet al «Universității», câștigă la Șosea al treilea cross național, iar Stadiul Român pe echipe. A trebuit să apară Jean Dumitrescu, actualmente arhitect, un element cu reale resurse, pentru a reuși ca într'o luptă rămasă multora în memorie să reușească a-l învinge pe Ciobanu, minierul dela C. A. M. P. în crossul național din 1922, când pe echipe clubul Atletic al Minierilor din Petroșani s'a clasat primul.

Din 1923 începe domnia Brașovului. In acest an câștigă individual căpitanul V. Cristescu, iar pe echipe Sportul Studențesc. In 1924, Andrei Marton, dela Brasovia Trupele de Munte câștigă individual, iar Colțea echipa din Brașov își însușește trofeul pe cluburi. In 1925 tot Andrei Marton este primul, iar pe echipe tot Colțea.

Odată cu dispariția Colței și cu scăderea entuziasmului pentru atletism la Petroșani, apare neta superioritate în acest gen de alergări a Bucureștiului.

In 1926, Ion Petrescu, un alergător înzestrat cu multe calități, dar lucrat exagerat, și-a însușit titlul deținut trei ani de ardeleni. Pe echipe cum era și natural victoria nu a putut scăpa Stadiului Român. Istoria s'a repetat aidoma și în 1927.

Din 1928 a început declinul lui Petrescu, epuizat după un început mult prea violent al grupării albastre.

In 1928, Sportul Studențesc, deși a avut sub culorile lui pe cei mai buni alergători, printre cari pe Ilie Nicolae, învingătorul individual, a scăpat de puțin victoria.

In 1929 un alt grănicer, Marin L. Marin, câștigă iar pe echipe, tânăra dar harnica grupare a Viforului Dacia își însușește trofeul. In 1930 tot un grănicer. Este Manea Ion care câștigă titlul de campion, iar pe echipe Asociația Sportivă Grănicerul. Anul trecut, am asistat la o luptă emoționantă între doi grăniceri Manea și Panaite. Pe echipe A. Sp. G. și-a menținut trofeul.

Iată în mod succint istoricul acestei alergări, care mâine împlinește 16 ani de vechime.

Anul acesta

Cine va învinge în acest an?

După cum se poate observa din palmares, lupta de vreo patru cinci ani, nu se mai dă decât între cluburile bucureștene. Mijloacele materiale nu mai permit ca acest concurs, care constitue de fapt, apoteoza unui întreg an de activitate, să strângă și pe reprezentanții din provincie.

Se pare că crossului nu-i este dat să se bucure nici măcar de amploarea campionatelor de atletism. Sărăcia care domnește începând de sus, dela federație și până la cea mai umilă ligă, ne privează de o manifestațiune a cărui trecut o îndreptățea să pretindă mai mult.

Duminecă este stabilit lucru, va învinge cel cu mai multă rezistență, cel care va ști să-și dozeze de așa manieră resursele încât să nu-l găsească sfârșitul de cursă fără posibilități, va fi deci și o cursă de tactică într'o oarecare măsură.

Lupta se anunță, ca în toți anii, deschisă.

In clasamentul individual, după impresia noastră, pot avea pretenții în primul rând:

Manea Ion, dacă într'adevăr este drept că învingătorul de anul trecut va alerga.

Lăpușan Ion, câștigătorul Regionalului și al Eliescului. In crossurile disputate până acum a făcut pur și simplu vid, impunându-se în mod net și indiscutabil ca cel mai bun crossmen din București.

Singurul punct de întrebare este dacă el poate rezista tot atât de bine pe circa 10 kilometri.

După crossul Eliescu, alergat pe 8 km., el ne-a părut în bune condițiuni ceiace poate fi un indiciu.

Păun Nicolae este cel de al treilea alergător în care avem mare încredere. Alături de el, foarte aproape, de o clasă sensibil egală, apare Comănescu Iosif.

Iată cei patru concurenți ai primului loc în național. Intre ei se va da o luptă aprigă și nu lipsită de faze interesante.

In urma acestora un mănunchiu numeros de alergători printre care remarcăm fără să avem vreo preferință pe:

Velcovici Alex. (St. R.)
Sillaghi (V. D.)
Cucu N. (V. D.)
Firea V. (St. R.)

Acesta ar fi al doilea lot. In urma lui, apar de forțe sensibil egale:
Gruia (St. R.)
Radu Ioniță (V. D.)
Badea (V. D.)
Petrescu (St. R.)

Iată o duzină de alergători la care bine înțeles se va adăuga un alt contingent mai numeros, fapt care va mări atracția acestei alergări.

Pe echipe lupta se prezintă tot atât de interesantă. Disputa se va angaja, în acest an, între:

Viforul Dacia
Stadiul Român,
Alături de ele,
A. Sp. Grănicerul
Gloria
Corpul Gardienilor
Sportul Muncitoresc

sunt cele care vor complecta lotul, mărind atracția cursei.

Judecând după compunerea echipei, credem că Viforul Dacia nu va pierde Cupa Ion Cămărășescu; echipa formată din: Lăpușan, Comănescu, Cucu, Sillaghi, Bodea și Radu Ioniță, este superioară formației opusă de Stadiul Român: Velcovici, Firea, Gruia, Henisch, Petrescu, Ianculescu.

In orice caz lupta între galbeni și roșalbaștri se anunță pentr prima dată emoționantă.

Asociația Grănicerul rămâne însă un adversar care nu trebue neglijat. El poate foarte bine răsturna pronosticurile cele mai sigure.

Instrucțiuni, Premiile, Juriul și traseul

In acest an, alergarea se va disputa pe următorul traseu, asemănător până la un punct cu cel de acum un an.

PARCURSUL

Plecarea din incinta hipodromului Clubului Călăreților (un tur de pistă) — pe poarta din fund — hipodromul Băneasa — șoseaua spre Târgoviște — arătura pe marginea lacului ruine — linia ferată spre Constanța — canton șoseaua Herăstrău — prin dosul distileriei Petrol-Block — pe marginea lacului Herăstrău — podul dela Country Club — șoseaua Kiselef — intrarea în hipodromul Clubului Călăreților.

VELCOVICI

Un parcurs nu tocmai greu și care se prezintă cu numeroase variațiuni de teren.

Parcursul este cunoscut și pentru control vor fi instalate posturi cu fanioane.

Plecarea se va da la ora 10.45, din incinta hipodromului Călăreților (vis-a-vis de Strand, tramway 22).

Numerile și indicațiunile se vor da între orele 10—10.30 până când se primesc și ultimele înscrieri.

Alergătorii cari nu se vor prezenta fizicește apți, vor fi excluși dela alergare.

JURIUL CROSSULUI

Pentru această alergare Liga Muntenia, organizatoarea tehnică a competițiunei, a alcătuit următorul comitet de patronaj:

Președinte: Ion Cămărășescu, fost ministru, deputat.

Membri: Gr. Caracostea, președintele F. R. A., locotenent colonel Emil Palangeanu și N. Boerescu, vice-președinții F. R. A.-ului.

Juriul technic: Comisar general: locotenent Eug Popescu, președintele Ligii Muntenia.

Membrii în juriu: R. Schmettau, profesor Duțescu, A. Konig, locotenent Nicolaescu, C. Beju, locotenent Sima- Petrica Eft., H. Musetescu.

Cronometrori: C. Vasilescu, locotenent Mosteoru.

Comisari de parcurs: G. Vasilescu, plutonierul A. Gavrilă, C. Mortun, P. Vasilescu, M. Athias, Petrescu, Nitu, etc.

Comisar pentru menținerea ordinei pe parcurs: locotenent S. Chinie.

Secretar al campionatului: L. Caciuc.

PREMIILE

In vederea acestei alergări, Federația și Liga de atletism vor pune în joc următoarele premii:

Cupa Ion Cămărășescu, pentru echipa campioană (echipa trebue formată din maximum 6 alergători dintre cari primii 4 contează în clasament).

Trei medalii, oferite de F. R. A., pentru primii trei clasați și trei medalii oferite de Ligă, pentru alergătorii clasați 4, 5, 6.

Primilor zece F. R. A. le va acorda deasemenea câte o diplomă, iar Liga Muntenia va oferi cinci diplome pentru cei clasați 11, 12, 13, 14 și 15.

Sportsmenii și admiratorii sportului pedestru au Duminecă o fericită ocazie de-a contribui la propaganda crossului, încurajând pe concurenții campionatului național și răsplătind pe cei cari se vor remarca.

Cei care doresc să doneze câte un premiu sunt invitați a prezenta donațiile în dimineața alergării domnului L. Caciuc, secretarul concursului.

Să sperăm că vor fi câți mai numeroși!

Cross-Country-ul dela Timișoara

La Timișoara a avut loc un concurs de cross-country pe distanță de 6 km. la care au participat 16 concurenți.

CLASAMENTUL

1. Scheirich (Kinezul).
2. Egger (Kinezul)
3. Hobz (Kinezul).
4. Scholz (Rapid).

CLASAMENTUL PE ECHIPE

1. Kinezul 17 puncte.
2. Rapid 51 puncte.

*

La Brașov a avut loc Duminecă 13 Noembrie a. crt., un reușit concurs atletic la care au luat parte cei mai buni alergători brașoveni, printre cari și celebrul suedez Nyström, de curând stabilit la Brașov.

Alergarea principală a zilei, cursa de cross-country s'a redus la un duel între tânărul olympist Lahmi, și suedezul Nyström. Până la 4 km. de sosire, Nyström a condus tot timpul, însă până la urmă a cedat pasul lui Lahmi, care a câștigat cu un avans de aproape 120 metri. Al treilea: Mirban (Astra).

Celelalte trei curse între seniori, juniori și domnișoare s'au soldat cu un strălucit rezultat.

REZULTATELE TECHNICE

5 km. 1. Lahmi (Olympia) 18:02,2; 2. Nyström (Suedia hors concours); 3. Mirban (Astra); 4. Kovacs (I. A. R.); 5. Zalmer (Olympia).

Clasamentul pe echipe:
1. Olympia 16 puncte.
2. I. A. R. 29 puncte.

Seniori 3 km.: 1. Scharger (Olympia) 9 m. 52 sec.; 2. Ruck (Olympia); 3. Roth (Olympia).

Juniori 3 km.: 1. Fischer (Olympia) 9 m. 23,2 sec.; 2. Taudler (Olympia); 3. Ganuada (Olympia).

Domnișoare 2 km.:
1. Breir (Olympia) 8 m. 30,4 sec.
2. Dudrach (Olympia).
3. Schloner (Olympia).

S. HAITAȘ

NATAȚIE

O nouă stea a Germaniei

Wesing, o tânără speranță a germanilor a parcurs distanța de 400 metri înnot, într'un stil formidabil stabilind recordul german de 5 m. 13.5.

In cadrul acelei reuniuni au mai avut loc două curse de 100 metri viteză cari au dat următoarele rezultate.

100 metri viteză seniori:
1. Szeckely Andraș (Ungaria) 1 m. 01.1.
2. Schubert, (Boroslo) 1 m. 01.4.
3. Derichs (Köln) 1 m. 0.2.

100 metri domnișoare:
Middendorf (Charlottenburg) 1 m. 17.9.

CICLO-CROSS

In preajma deschiderei sezonului

Ziua inaugurărei sezonului de ciclo-cross se apropie. Duminică 27 Noembrie, velo-clubul român «Generala», va face să se alerge prima competițiune a acestui sezon.

Intrecerea se va ține pe parcursul anunțat de noi în numărul precedent al Gazetei, și ea promite să strângă la start un lot cu mult superior, din punct de vedere cantitativ, loturilor pe cari ne obișnuisem să le vedem la steagul concursurilor de cilo-cross.

In ce privește vremea se pare că ea va favoriza prima întrecere de acest gen, astfel că mai toate amănuntele vor concura la înregistrarea unui frumos succes.

Clubul organizator a luat măsurile de rigoare pentru a asigura desfășurarea în condițiuni cât mai bune a alergărei și în consecință, nu vedem ce ar putea împiedeca înregistrarea unui franc succes.

PING-PONG

INTRE AURORA ȘI Y.M.C.A.

Duminecă 20 Noembrie, ora 9 dimineața, vor începe în sala Y. M. C. A. matchurile de ping-pong între membri clubului Aurora și ai Asociației gazdă. Este prima întâlnire între cluburi care se organizează în București sub auspiciile federației de specialitate.

Rândurile dela Y. M. C. A. au fost întărite prin înscrierea lui Viller, campionul regional pe 1932, a lui Bălescu și a lui Dan Brătianu.

Echipa Aurora a fost alcătuită astfel: 1. Petrovici, Weinberger, 2. Iszaky, 3. Rappaport, 4. Marcus Victor, 5. Hammar, 6. Meloni, 7. Calmanovici.

Y. M. C. A. va fi reprezentată de: 1. Viller, 2. Bălescu, 3. Răzuș, 4. Brătianu, 5. Bucur, 6. Papp, 7. Grozăvescu, 8. Tunney.

Vor fi 64 de jocuri de simplu și 16 de dublu. Fiecare jucător este obligat să joace 8 jocuri la simplu și 4 la dublu. Dat fiind numărul mare de jocuri, se va începe la ora 9 precis, urmând a se continua matchurile rămase după amiază, dela 3—8.

Matchul între Aurora și Y. M. C. A. nu urmărește numai să tranșeze o rivalitate, ci să antreneze și pe jucători în vederea matchului cu Oradia. Victoria depinde de forma în care se va prezenta Bălescu. Dacă Bălescu reușește să-l învingă pe Petrovici, victoria va reveni sălii din str. Sălciilor; altminteri, Aurora are asigurată diferența de un punct.

HOCKEY PE GHIAȚA

Activitatea campionilor naționali

Intr'un articol precedent am analizat matchurile angajate de cluburile fruntașe cu echipe din străinătate. Azi am crezut interesant să ne adresăm Tennis-Clubului Român pentru a vedea ce pregătiri se fac de către alb-verzi în ceeace privește formația probabilă și jucătorii ce se vor utiliza.

Cu toate că a pierdut câți-va dintre cei mai buni jucători ca Anastasiu Botez și Polizu, clubul decan va putea pune în picioare, grație excelentelor rezerve pe care le posedă, o formație cât se poate de puternică.

Popularul C. Cantacuzino a luat conducerea secțiunii de kockey a T. C. R.-ului și va fi ajutat de Petre Grant și Dem. Danielopol. In echipă va apare deci alături de C. Cantacuzino, Petre și Șerban Grant, Dem. Danielopol, Tică Cantemir și internaționalul Eisenbeisser, care a semnat pentru alb-verzi. Restul se va alege din echipa de rezervă, care a câștigat sezonul trecut majoritatea cupelor rezervate categoriilor inferioare. Aici se găsesc elemente valoroase ca Buia, Bărbulescu, Cretsurun, Deah, Fluerаș, V. Brătianu, Petrovici, Flueraș, C. Walch și Simionescu-Râmniceanu.

Ca și în trecut, conducerea clubului decan va da o deosebită atenție formărei elementelor de viitor. Se zice chiar că T. C. R.-iștii nu vor face în acest an nici o deplasare în străinătate numai pentru a-și ajunge scopul propus, adică de a forma jucători cari să poată reprezenta într'un viitor apropiat culorile românești.

Știri

WALTER IELL internaționalul austriac, care va juca la Telefon-Club și-a anunțat telegrafic sosirea pentru Sâmbătă la prânz.

*

Sâmbătă la ora 4.30 are loc la Soc. de Telefoane camera 405 adunarea membrilor secțiunei de hochey a Telefon-Clubului.

Cei cari vor să beneficieze de abonamentul de patinaj redus la 1500 lei, vor aduce această sumă, precum și 2 fotografii.

*

ESTE PROBABIL venirea la București a renumitei echipe cehoslovace „Sparta".

Dramatica înfrângere a lui Pladner

O descriere amănunțită a matchului cu Brown

Ziarul «L'Auto», dă ample amănunte asupra dramatismului care a caracterizat faimoasa dispută dintre Al. Brown, campionul lumei la categoria cocoș, și Emile Pladner, campionul Franței la aceiaș categorie.

Publicăm in extenso, descrierea luptei după cotidianul francez.

S'a petrecut eri seară, la Palais des Sports, un fapt atât de dramatic, încât publicul, rând pe rând entuziasmat și pus în gardă nu a îndrăsnit să fluere și a rămas liniștit până în momentul când, ceia ce s'a petrecut între corzi a constituit knock-outul lui Pladner și ridicarea în nesimțire a lui Al. Brown.

Pentru rarii inițiați, cari știau încă de dimineață că Al. Brown boxează cu toată interdicția, un desnodământ fatal era de așteptat. Zdruncinat de o indispoziție care deși nu părea gravă, dar care-l împiedeca să doarmă timp de 4 nopți, și îi provoca febră, Al. Brown cu o conduită extra sportivă prin dragostea sa pentru manager și cavalerismul către organizatori, s'a urcat pe ring fără să știe dacă va putea termina cele 10 reprize ale matchului.

Cei cari cunosc conștiinciozitatea gentlemanului și marelui campion Al. Brown, au înțeles că puținele minute ale matchului l-au făcut să cunoască apogeul emoțiilor.

Inainte de întâlnire l-am văzut luând cu foarte mult calm, dispozițiunile necesare pentru a boxa în cele mai bune condițiuni posibile, fără îngâmfarea specifică marilor vedete.

Intimii lui însă, vedeau în Al. Brown depe ring, un altul, un Brown neverosimil; în colțul său el era mai puțin surâzător și mai puțin voios ca de obiceiu.

In cele două reprize fără câteva secunde, cât a durat lupta, Brown a luat ofensiva cu atâta măestrie, încât cei de față au rămas stupefiați.

Nu putem judeca pe Pladner după exibiția de eri. Reminiscența dela Foronta îl jena vizibil și-l paraliza. Vroia să pară curagios, și nu încerca să uite înfrângerea într'o acțiune pe care el o considera temerară. Brown a mânuit stânga cu multă siguranță și pe deasupra a plasat extraordinara sa dreptă, pe care am văzut-o făcând atâtea ravagii.

La sfârșitul primei reprize, sărmanul nostru «Milou», era deja marcat de lovituri.

Chiar în corp la corp, în care negrul arată de obiceiu oarecare stângăcie, Brown a dominat de data aceasta cu violență și-a lovit decisiv.

La sunetul gongului care anunța repriza doua, s'a simțit că Brown vrea să termine. Avea aerul marilor zile, aerul acela pe care-l ia atunci când crede că mai are puțin cu adversarul său. Stânga sa lucra sobru și eficace. Dreapta sa pleca în fiecare ocazie favorabilă și lucra dur. Pladner a fost de două ori la pământ. S'a ridicat penibil în ambele cazuri. Dar boxeurul negru nu vroia să-l menajeze, și cu o nouă și ultimă dreaptă la maxilar, îl expedie definitiv în țara viselor.

Drama părea sfârșită. Dar, îndreptându-se spre colțul său, Al. Brown se împletici, nu găsi scaunul și se prăbuși. Managerul său Lumiansky și d-rul Sebenk se repeziră.

Surpriza de a vedea lupta atât de repede terminată, impresia pe care o lasă întotdeauna învingătorului faptul că-și vede adversarul la pământ, i-au produs o comoție puternică.

DESFAȘURAREA LUPTEI

Pladner urcă primul pe ring și câteva secunde mai târziu, Brown îl urmează. S'au anunțat apoi greutățile: Al. Brown 55 kg. 850; Pladner 55 kg. 180.

Al. Brown atacă primul și lovește cu stânga Pladner se blochează, ține garda strânsă și-și apără bărbia. Brown la distanță plasează noui stângi, cu desinvoltura caracteristică. Pladner, intră aproape și repriza se termină cu un corp la corp.

La începutul reprizei a doua, Pladner încearcă din nou să lovească la stomac. Dar Al. Brown plasează iar stânga sa și imediat dreapta pleacă precis, oprindu-se în bărbia lui Pladner. Campionul Franței cade, se ridică la 5, își pierde echilibrul, recade la pământ și se ridică fără a mai fi numărat. Al. Brown reia distanța, pregătește o nouă dreaptă mulțumită stângilor repetate și Pladner, care nu s'a putut recupera decât datorită unei acțiuni nervoase, este lovit precis în vârful bărbiei. Brown a reușit un nou crochet de dreapta. Pladner încearcă să se ridice la 9, dar zadarnic. Pladner plânge în colțul său. Brown se duce și îi întinde mâna. Dar, în momentul când campionul lumei vrea să coboare din ring, e lovit de o sincopă, epilogul dramatic și emoționant al unui match atât de repede terminat.

In match semi-vedetă, aGndon a bătut la puncte pe americanul Harry Smith.

In cursul aceleași reuniuni, Tarante a învins pe germanul Melzow prin abandon în repriza noua.

11)

Inaintașii sportului român

D. Dumitrescu: primul ciclist român

Acum 42 ani

Antreprenorii s'au grăbit să activeze și aproape fiecare Duminică era ocupată cu câte o reuniune ciclistă. Numărul alergătorilor se îndesise simțitor și calitatea lor nu era de contestat. Daorită valorilor arătate de către concurenți, antreprenorii velodromului au început să se gândească la concurența străină.

Primul căruia i s'au adresat, era un artist american, care se producea în fiecare seară în arena unui circ ce se pripășise pe la noi, artist care făcea furori cu prilejul fiecărui spectacol și care făcea paradă de posibilitățile lui într'o cursă ciclistă.

Velodromul începuse să trăiască zile grele și animatorii lui făceau eforturi disperate spre a-l menține. Dobriceanu adoptase o tactică greșită și, ceiace era mai rău consta în faptul că nu se lăsa înduplecat și nu ceda niciunui sfat.

In acest timp, baronul Barbu Bellu, adusese în țară primul automobil.

Era o trăsură curioasă. Pe cele patru roți cu cauciucuri pline se sprijinea o caroserie în formă de cupeu cu partea superioară retezată, iar părțile laterale deschise. Destul de înalt, automobilul putea fi considerat drept un vehicul medieval dar, automobil în niciun caz nu. Volanul era înfipt în mijlocul caroseriei asemenea unui par dintr'un gard iar forma lui era departe de a fi asemănătoare celei de astăzi. Pasagerii stătea pe două banchete dispuse față în față, astfel că pilotul trebuia să privească înainte, fie peste capul vis-a-visului, fie printre capetele persoanelor ce avea în față.

Baronul Bellu adusese în țară acest caracteristic automobil, dar partea grea abia acum venea. Proprietarul încercă zadarnic să-l pornească și, într'o bună zi renunță să se mai gândească la o plimbare. Primul automobil adus în țară, lua astfel drumul unui șopron și fu părăsit sub un acoperiș, unde a zăcut câtva timp.

Aci l-a găsit d. Dumitrescu și s'a decis să-l cumpere. Aceasta se petrecea în 1898, când prințul Valentin Bibescu, actualul președinte al Federației Internaționale Aeronautice se plimba deja pe ulițele Capitalei, într'un automobil ce aducea ceva cu ceiace se numește automobil.

Mașina cumpărată de d. Dumitrescu, prima de acest gen adusă în țară, luă drumul singurului atelier de specialitate ce exista pe acele timpuri în București. Teofil Manu, cunoscut pe atunci drept cel mai priceput om în materie, meșteri cum știu mai bine, motorul automobilului și, într'o bună zi, prima explozie aducea dovada existenței vieții motorului. Bineînțeles că, acest eveniment nu a corespuns punerei definitive, în funcțiune, a vehiculului. Au mai trecut câteva zile, pânăce a putut fi vorba de o plimbare pe podul Mogoșoaiei.

Este interesant de știut, că aprinderea motorului nu se făcea prin magneton și nici prin acumulator. Ea era asigurată printr'un sistem care se întrebuințează astăzi, foarte mult, de către gospodinele noastre.

Cunoașteți desigur becul care asigură arderea la o mașină cu benzină sau la o lampă ce arde datorită difuzărei benzinei în stropi foarte fini. Ceiace se vede astăzi la o lampă «Petromax», constituia pe atunci, sistemul de aprindere al motorului primului automobil adus în țară. Situat în spatele locului conducătorului, acest motor se compunea din 2 cilindri în V, iar distribuția nu avea nimic comun cu organele similare ale automobilelor perfecționate din zilele noastre.

In privința plimbărilor pe cari le executa cu această mașină, d. Dumitrescu ne-a furnizat câteva amănunte cari merită să fie aduse la cunoștința cetitorilor.

Pornitul motorului era un chin. Dupăce se făcea presiune solidă și becul lua culoarea metalului pus în foc, se începea operația de încălzire a lumânărei, operație care dura aproape o jumătate de oră. Apoi se trecea la manivelă și o nouă porție de timp era întrebuințată pentru a face motorul să dea prima explozie. Și dupăce și acest fapt se producea, manivela continua să fie învârtită pentru a menține caloriile necesare lumânărei. De cele mai multe ori însă, acest lucru nu devenea posibil decât prin împingerea trăsurei.

In fine motorul era pus în mișcare, trăsura era ocupată și plimbarea putea să înceapă nu însă fără a se ține seama de anumite menajamente. Plecarea la plimbare a echipajului Dumitrescu era semnalată, în toate punctele orașului, datorită sgomotului asurzitor pe care îl producea motorul. Turația lui era foarte redusă, astfel că astăzi dacă l-ar auzi cineva, nu și-ar închipui la niciun moment că sgomotul este produs de un motor. Mai curând ar crede că este vorba de o mitralieră ce lucrează cu o bandă infinită de cartușe.

Automobilul prințului Valentin Bibescu, era ceva mai perfecționat, dar constituit pe baza aceluiaș principiu, astfel că, atunci când cele două mașini se întâlneau venind din sens contrariu, ai fi crezut că te găsești în situația de a asista cât de curând la o ciocnire între două trupe de infanterie. Tărăboiul era imens, iar pietonii se dădeau înlături, cu mult înainte de a fi aproape de unul din cei doi monștri.

Din fericire, pe acele timpuri, circulația era foarte redusă și automobilul al cărui rudimenar sistem de cuplaj nu îngăduia prea multe opriri, putea să se miște în voie.

Astăzi, o plimbare în patriarhalul automobil dela 1898, ar fi imposibilă.

(Va urma).